

eto XXXIV. Številka 53

Ustvarilci: občinska konferenca SZDL
Kranj, Radovljica, Škofja Loka
Izdajca: Časopisno podjetje
Kranj - Glavni urednik Igor Slavetič
Govorni urednik v. d. Janez Kraljevič

GLAS

LASILLO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

SREDIŠČU POZORNOSTI

Tri srca v treh obrokih

Na turizem je kot večna, nikdar izpeta pesmica, z dobro znanim refrinom: nikakor ne znamo in ne zmorno potegniti iz turističnega resa toliko deviz, kolikor bi jih prav gotovo lahko.

Z našega modrega Jadrana so prisile nič kaj obetajoče vesti, da v tem in zasebne sobe vendarle niso tako polni, kot smo načrtovali, planili in predvidevali. Pa nas ni prizadela nobena elementarna nesreča, v pestijo nas epidemije, morski psi so ostali v najglobljih morskih globinah in jih ni na spregled, otroci ne beže več iz morja zaradi meduz, živje in bolj zastrašjujoče so cene, ki jih je resa pognaла под nebo usnica, a tudi sami, namerno in nesmiselno; hujše in bolj zastrašjujoče so še tiste pomanjkljivosti, ki jim nismo in nismo kos.

Zdaj se že lahko tolazimo, da bo vendarle bolje, saj ima večina teh gostov iz zahodne Evrope kolektiven dopust ob koncu julija; za taj lahko se vedno upamo, da bomo »izplavali« tudi letos. A prej ali ne, najbrž pa tedaj, ko bomo pretevali manjši devizni izkupiček, se možemo im odgovorno moralni vprašati, zakaj se vendarle v našem izmu prav ničesar korenito ne premakne na bolje. V turizmu delamo na drobene in majhne korake, da večkrat tudi opazni niso.

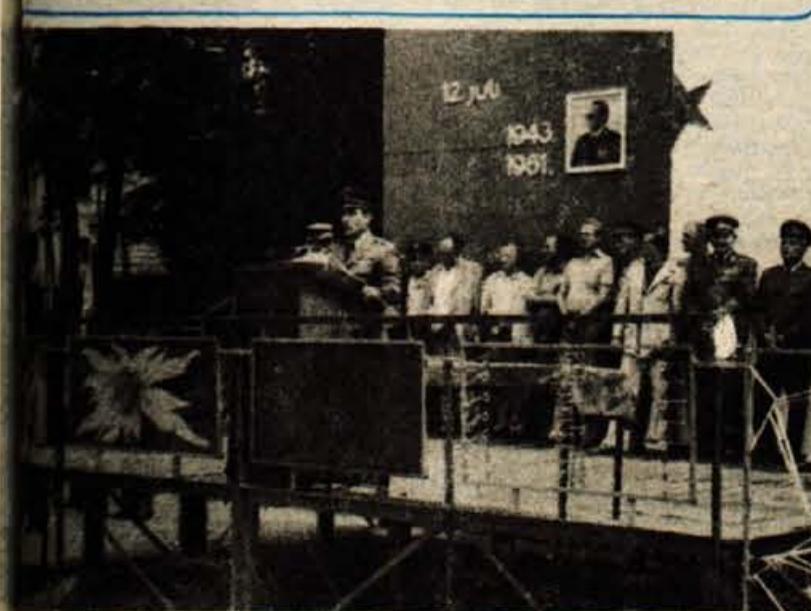
Ni treba na morje, da bi videli, da je izvenpenzijska ponudba še jedno klavzna. Ze na Bledu lahko spoznamo, da s kakšnim poštenjem, svirnim gorenjskim spominkom ne bo nič, ob morju pa lahko kupimo filigranske veržice, prstane ali obcestne kičaste silikarje. Trgovine se apriso ob sedmih ali v najboljšem primeru ob osmih, ponoči turist ima kje menjati, pred poštnimi okenci so kačaste vrste, da o telefonih govornicah ne razpravljamo. Črpalkarji se uvrščajo že med zgubne, a redno ob magistralki ali v turističnih krajih zapirajo črpalki ob snih. In tako dalje in tako naprej.

Mi, domači gostje, vse to stočno prenašamo, navajeni smo potreti, na dopustu vstavati ob sedmih in se postavljati še pred zaprtim trgovinom. Tujim gostom, ki vidijo vsako malenkost, pa se ob vsem em ježijo lasje, četudi obzirno molčijo in potrepležljivo čakajo stakarja, ki sloni na točilnem pultu. Piko na i pa postavi račun, nujen, da je kaj.

Z izvenpenzijskimi cenami smo močno pretiravali. Gostinci penzionskih cen pač ne morejo še bolj povisati, zato so navili izvenpenzijske. Preveč in prehudo, tako, da so prvič letos v kampu Zaka na Šku doživelji, da je občutno največ kritik zaradi cen – a ne v kampu, imet na samem Bledu. S tem pa odločno in zanesljivo odvračamo tega gosta, zlasti tujega.

Ob teh cenah se ničče več ne hahlja, če tuji ali domači gost kupi tri denarska srca v trgovini in jih použiva v treh obrokih. In če na dopustu redno bolj piše radenska, je to le in samo zaradi tega, ker ne znamo večne turistične pesmi z znanim refrinom o problemih in gospodarske iznajdljivosti nikakor in na noben način spremeniti ...

D. Sedej

stanost v garniziji Stane Zagor Kranj – V počastitev 38-letnice SNOUB France Prešeren je bila v petek, 10. juliju, dopoldne v garniziji Stane Zagor uranju svetanost s kulturnim programom, ki so se je med drugim deliti tudi predstavniki družbenopolitičnega življenja kranjske življenje. Na svetanosti je spregovoril tudi pri komandant brigade Ivan Javor-Igor. VII. SNOUB France Prešeren je bila ustanovljena 12. julija 1942. leta in bila sestavljena iz pripadnikov vseh narodov in narodov Jugoslavije. Zadnje bitke je ta slavna in borbeno brigada imela za nadomestitev Gorice. Danes pripadniki JLA nadaljujejo tradicijo te same brigade. Sekretar komitejev občinske konference ZK Kranj Jože Šmit je na svetanosti zaželel, da bi tudi v prihodnje bili najboljši tehnologiji v 9. armadi. Svetanosti so se udeležili tudi preživeli brigadi. – A. Z.

Blejski praznik – Krajevna skupnost Bled praznuje 17. julija svoj krajevni praznik, ki ga bodo počastili s številnimi prireditvami. Iz leta v leto je Bled bogatejši: letos so odprli novo halo, adaptirali nekatere hotele, precej pa napravili tudi za lepše okolje in višji družbeni standard krajanov naselij. V načrtih pa ima krajevna skupnost še vrsto obnovitev, del in nalog, da bi bil Bled še privlačnejši za tuje goste in za krajane, ki na Bledu in v okolici živijo. – Foto: D. Sedej

Flavor Aid

hp droga

Kranj, torek, 14. 7. 1981

Cena: 7 din

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik, od januarja 1958 kot poltednik, od januarja 1960 trikrat tedensko, od januarja 1964 kot poltednik ob sredah in sobotah, od julija 1974 pa ob torkih in petkih.

Srečanje Prešernovcev v Ribnem pri Bledu

Zakaj potvarjanje zgodovinskih dejstev

V soboto so se v Ribnem zbrali še živeči borce 7. SNOUB France Prešeren in skupaj s krajanji in predstavniki sedanega družbenopolitičnega življenja proslavili 38-letnico ustanovitve edine gorenjske brigade – Politkomisar bataljona Prešernove brigade Bogdan Javor-Peter, slavnostni govornik, ob opisovanju borbene poti enote prizadeto ugotavlja: »Nekateri skušajo prikriti resnico in potvarjati zgodovinska dejstva.«

Ribno – Borce 7. slovenske narodnoosvobodilne udarne brigade France Prešeren niso povsem slučajno izbrali Ribnega za kraj proslavitve 38-letnice ustanovitve. Brigada, ki je bila ustanovljena 12. julija 1943 v Davči in je svojo zmagovalno pot zaključila z osvoboditvijo Gorice, je slabila sovražnikov teror tudi na področju Jelovice, Pokljuke, Bohinjskega kota, Jesenic ter v neposredni bližini Bleda. V Ribnem je prvi bataljon v noči od 26. na 27. maj 1944 likvidiral orožniško postajo. S to in podobnimi akcijami so bili zadani hudi udarci pretirani samozavesti nemškemu morilskemu storu. Okupacijska oblast in gestapo, ki sta imela svoj sedež za Gorenjsko na Bledu, sta namreč vse dotedaj živela v preprčanju, da jima narodnoosvobodilni boj in partizanska vojska ne moreta do živega.

Od teh dogodkov v Ribnem – pri tem sta izgubila življenje tudi vodnik Pihler in domačin Jože Valant-Skala – je minilo 37 let, toda predvsem starejši krajanji Ribnega se prešernovci še dobro spominjajo. Tudi tokrat so jih pričakali s ponosom, podobno kot v času vojne vihre, ko so sejali seme upora in rahljali že načete okupatorjeve sile. Dobrodošlico je v soboto borcem izrekel predsednik sveta krajevne skupnosti Ivan Vidic; prvi komandan brigade Ivan Javor-Igor pa je ob pozdravnih besedah spomnil vse soborce na kruto resnico, da so v zadnjem letu izgubili največjega med njimi – tovariša Tita ter junaka Turjaka Mirka Malnariča.

Prav ob bitki na Turjaku se je Bogdan Javor-Peter, politkomisar bataljona Prešernove brigade, najdlje zadržal v svojem slavnostnem govoru. Šest stoletij je turški grad klijuboval naskoku različnih osvajalcev. Tudi belogardisti in četniki so bili trdnno preprčani, da bodo za debelimi zidovi varno dočakali novega gospodarja. Borcem Prešernove je po vedenevmen obleganju uspel prodreti za grajske zidove in takrat se za njimi zajeli tudi 695 belogardistov. »Taka izdajalska družina je bila zbrana na turškem gradu,« priponuje Bogdan Javor-Peter. »To omenjam zato, ker nekateri skušajo prikrivati resnico in potvarjati zgodovinska dejstva.«

Zatem je slavnostni govornik pozvezal namene sedanjih nacionalističnih in nazadnjaških sil na Kosovem z dejavnostjo izdalcev in provokatorjev v narodnoosvobodilni vojni. Pri tem je spominil le na ju-

naško borbo bataljona na Pokljuki, kjer je zaradi podlega izdajstva padlo 79 borcev in bork. Nekdanji politkomisar bataljona Bogdan Javor-Peter je svoj govor sklenil z mislijo, da mora sedaj v času zaostrenih družbenopolitičnih v gospodarskih razmer odgovornost dobiti svoje ime in priimek. »V NOB smo to znali urejati, marsikateri komandan ali

komisar je bil odstavljen s položaja in je postal navaden borec, nerdeko tudi za napake, ki jih ni sam zakril. Veliko je bilo hitro rehabilitiranih, kar pa so morali dokazati z borbenostjo in junaštvom ...«

Borcem Prešernove je ob njihovem prazniku čestital tudi Špilo Nikovič, komandan enote, ki nadaljuje njene svetle tradicije; predsednik radovljiske občinske skupščine Leopold Pernuš pa jih je ob tej priložnosti podelil domicilno listino. V kulturnem programu so nastopili recitatorji in plesalci DPD Rudi Jeđetič iz Ribnega in moški komorni zbor Stane Zagor iz Krope.

C. Zaplotnik

Leopold Pernuš, predsednik radovljiske občinske skupščine, je borcem 7. SNOUB predal domicilno listino. – Foto: C. Z.

Pričakujejo osem tisoč Gorenjcev

Kranj – Priprave za množični shod delovnih ljudi in občanov na osrednji proslavi ob 40-letnici vstaje slovenskega naroda, združeni z odprtijem spomenika Edvardu Kardelu na Trgu revolucije v Ljubljani so že stekle po vsej Sloveniji. Na Gorenjskem operativni odbori pri občinskih konferencah Socialistične zveze in občinskih svetih Zvez sindikatov v sodelovanju z vsemi subjektivnimi silami v krajevnih skupnostih in v združenem delu klub dostopom in počitnicam uspešno vodijo in usmerjajo družbenopolitično akcijo. Z Gorenjske namreč pričakujejo v Ljubljani na predvečer dneva vstaje okoli osem tisoč udeležencev.

Odbor za pripravo te proslave pri predsedstvu RK SZDL Slovenije je na tiskovni konferenci minuli teden podal tudi program slovesnosti. Uvodno besedbo bo na proslavi imel član predsedstva SR Slovenije dr. Marian Breclj, slavnostni govornik bo predsednik predsedstva SFRJ Sergej Kraigher, ki bo tudi odkril spomenik Edvardu Kardelu. Spomenik je delo akademškega kiparja Draga Tršarja. V polnrem kulturnem programu bodo nastopili dramski igralci, partizanski pevski zbori iz raznih krajev Slovenije in iz zamejstva ter godba na pihala. Kulturno-umetniški program, kot vsa slovesnost bo simbolizirala vz-

PO JUGOSLAVIJI

Na služenje roka do 30. leta

Delegati odbora zveznega zboru skupščine Jugoslavije za ljudsko obrambo so podprli predlog, da naj bi po hitrem postopku spremenili dočila zakona o vojaški obveznosti, ki se nanašajo na zgornjo starostno mejo za pošiljanje rekrutov na služenje vojaškega roka. Po novem naj bi rekrute pošiljali na služenje vojaškega roka do konca koledarskega leta, v katerem dopolnijo 30 let in ne do 27. leta, kot doslej. Za vojake, ki so vojaški rok služili še po starem, sprememb ne bodo veljale.

Koliko stane življenje

Na podlagi podatkov so značali minimalni življenjski stroški štirilanske družine decembra lani 10.813 dinarjev, januarja letos 11.674 dinarjev, tri mesece kasneje pa že kar 12.280 dinarjev. Tudi povprečni materialni stroški na otroka so značali letos 4.049,91 dinarjev, kar je za 2 odstotka več kot februarja letos in kar 36 odstotkov več kot lani oktobera. Po podatkih zavoda za napredok gospodinjstva pa so se življenjski stroški starostnika povečali od aprila leta 1978, ko so značali 1.893 dinarjev do letošnjega aprila na 3.901 dinarjev.

Majhen hektarski pridelek

Letošnja žetev v Vojvodini bo najkrajša, saj je vreme izredno naklonjeno. Če bo vreme lepo, bo 7.000 vojvodinskih kombajnov opravilo delo že v prvih dneh prihodnjega tedna. Po dveh tednih, kolikor že traja žetev, je moč ugotoviti, da bo letošnji pridelek pšenice povprečen – od 36 do 40 zrn v klasu. Na družbenih posestvih so pridele povprečno 4,45 tone pšenice na hektar, zasebni kmetovalci pa 4,14 tone.

Prekinitev dela

Lani in v prvih treh mesecih letošnjega leta je prekinilo delo v Jugoslaviji okoli 13.500 delavcev. V vseh republikah in pokrajinah so v 15 mesecih tristokrat spoznali nezadovoljstvo. Prekinitev dela so bile ponavadi kratke, delavci so se pogovorili med seboj in odpravili vzroke, izgubljeni delovni čas pa nadkandidi prvo naslednjo soboto ali nedeljo. Nobena prekinitev dela v Jugoslaviji ni bila političnega značaja in ne naperjena proti sistemu.

Modernizacija na železnici

V ŽG Ljubljana so se pravili na to, da sklenejo pogodbo za nakup 10 sodobnih spalnikov, ki jih bodo izdelali v tovarni Goša v Smederevski Palanki. Tako bo lahko Železniško gospodarstvo Ljubljana nadomestilo nekaj najbolj zastarelih spalnih vagonov iz prometa. Tak vagon pa ni poceni, saj bo treba ranj v prihodnjem letu odšteeti okoli 17 milijonov dinarjev. V Goši pa bodo izdelani tudi 60 modernih cistern za prevoz naftnih derivatov in predvidevajo, da bodo tudi cisterne iz Goše vozile po tleh v prvi polovici leta 1982.

Jugoslovani manj v tujino

Po omejitvi vsote dinarjev, ki jih lahko turisti prinesejo ali odnesajo iz Jugoslavije, se je na naših mejnih prehodih zmanjšalo število domaćih turistov. Pri tujskem potniškem prometu pa ni sprememb.

Tržičani na MDA »Timok '81« – odlično

Devet brigadirjev iz Tržiča – Darinka Bašić, Friderik Steiner, Jernej Zlodej, Čosić Ilijan, Aleksić Draško, Jožica Karničar, Franci Pravst, Marjan Slabe ter Nenad Radovančević – je v času od 3. junija do 5. julija sodelovalo na republiški mladinski delovni akciji »TIMOK '81« v SR Srbiji. Sedem udarniških znak, dva predloga za sprejem v Zvezo komunistov, najboljši brigadir izmenje v naselju akcije, doseganje norme povprečno 230 odstotkov v izmeni, razvijanje pristnih bratskih vezi z mladimi iz občini Zaječar, Rgotina ter Kutina, odlično delo na interesnih področjih ter sodelovanje s prebivalci Tomiške krajine – to so odlike, zapisane v spričevalu o udeležbi tržičkih brigadirjev na akciji v Srbiji.

Med tržičkimi brigadirji velja izpostaviti dve posamezniki: Nenad Radovančević je bil tudi komandant mladinske delovne brigade »Bratstvo in enotnost«, Friderik Steiner pa je bil najboljši brigadir v naselju. Prav zato ga je vodstvo MDA Timok '81 povabilo, da sodeluje tudi v drugi izmeni akcije in tako je Friderik Steiner ostal tudi v julijski izmeni akcije, prav gotovo pa bo tržički uspehom iz prve izmene dodal še nova priznanja. Sicer pa so tržički brigadirji bili vključeni proporcionalno v vsako od štirih sodelujočih brigad na akciji: trije so delali v 25-članski MDB »Bratstvo

in enotnost«, po dva pa v brigadah »Ankica Sladojević«, »Jeremije Ilić-Jegor« ter »Džemal Bijedić«. Na ta način se je še bolj utrdila prijateljska vez mladih iz štirih občin. Tržičane so na akcijo namreč povabili iz Občinske konference ZSM Zaječar, ki izredno dobro sodeluje z OK ZSMS Tržič v sklopu potovanja občin Tržič in Zaječar. Brigadirji so delali pri izgradnji novih obratov pivovarne v Zaječarju ter pri urejanju cest v Timoški krajini. Zahtevne gradbene norme so brigade v povprečju izpolnjevale 230 odstotno in tako v celoti upravičili svojo udeležbo na akciji. Napravili so precej več, kot je vodstvo akcije planiralo v prvi izmeni.

Odlično je bilo tudi delo na interesnih področjih: idejnopolitično delo, izobraževanje, kultura, informiranje, šport in ostalih. Stiri priznanja so iz teh področij prejeli brigadirji MDB »Bratstvo in enotnost«, poleg tega pa se izredno dragoceno priznanje »Trak akcije«. V tej brigadi so delali trije Tržičani, pa tudi komandant brigade je bil Tržičan. Nenad Radovančević, ki se je že večkrat udeležil mladinskih delovnih akcij v Sloveniji in Jugoslaviji. V celoti je torej udeležba Tržičanov odlično ocenjena. Prav gotovo za to največjo pohvalo zasluži Center za MDA pri občinski konferenci ZSMS Tržič, ki je udeležbo organiziral in pripravil. -mv

Organizirano in množično

Kranj – Predsedstvo občinske konference SZDL Kranj je v petek sklical posvet s sekretarji osnovnih organizacij ZK, predsedniki krajevnih konferenc SZDL, krajevnih oddelkov ZZB NOV, osnovnih organizacij ZSMS in s predsedniki svetov krajevnih skupnosti. Na njem je predsednik izvršnega sveta skupštine občine Kranj Milan Bajželj kratko in izčrpno podal poročilo o nalogah pri izvrševanju stabilizacijskih prizadevanj v občini. Poudaril je, da so kazalci gospodarjenja v občini ugodni in v okviru dogovorjenega v družbenem planu za sedanje srednjoročno obdobje in v skladu z resolucijo o družbenoekonomski politiki in razvoju v občini. Toda to še ne pomeni, da smo tudi izplavali iz gospodarskih težav.

Osrednja tema posvetu je bila namenjena pripravam na množični in organizirani pohod okoli dva tisoč delovnih ljudi in občanov iz kranjske občine na osrednjo slovensost ob dnevu vstaje slovenskega naroda v Ljubljani. Iz krajevnih skupnosti pričakujejo okoli 1300 in iz organizacij združenega dela 700 udeležencev, med njimi predvsem člane družbenopolitičnih in družbenih organizacij ter društev. Slovesnosti ob

odkritju spomenika Edvardu Karidelju se bodo udeležili tudi predstavniki JLA iz garnizije Stane Žagar, mladinska delovna brigada Jože Čelar-Tugo, ki se bo v teh dneh vrnila z delovne akcije Iskra '81 ter mladinska delegacija iz pobratenega mesta Oldham; posebej pa je treba omogočiti ogled proslave borcem, nosilcem »partizanske spomenice« 1941 te članom sveta republike. Iz kranjske občine bo na osrednjo proslavo vozilo blizu 25 avtobusov, del udeležencev (okoli petsto) bo potoval s posebnim vlakom in približno dvesto z lastnimi avtomobili.

Podoben posvet je s predsedniki družbenopolitičnih organizacij in delovnih organizacij in s poslovodnimi organi sklical v petek občinski svet Zveze sindikatov, ki je nosilec akcije v združenem delu.

C.Z.

Odloči naj zbor krajevnih skupnosti

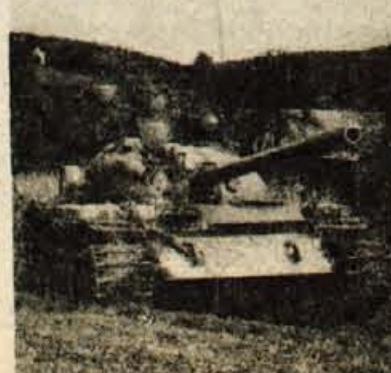
Kranj – Člani izvršnega sveta kranjske občinske skupštine so na zadnji seji v sredo, 8. julija, razpravljali med drugim tudi o izredni materialni pomoči nekaterim krajevnim skupnostim v občini. Več krajevnih skupnosti se je namreč obrnilo na izvršni svet s prošnjo za dodelitev izredne materialne pomoči za izvršitev nekaterih manjših del. Za pomoč so zaprosile krajevne skupnosti Primskovo, Brnik, Trstenik, Beja, Tenetiše, Kokra, Jezersko in Podblica.

Izvršni svet zaprošenih sredstev ni odobil, pač pa bo predlagal, naj o tem razpravlja zbor krajevnih skupnosti občinske skupštine na prihodnji seji. Znano je namreč, da se je letos financiranje programov krajevnih skupnosti iz združenih sredstev v občini zavleklo zaradi usklajevanja z zakonskimi določili. Zato je eden od predlogov izvršnega sveta, da se zaprošena sredstva za krajevne skupnosti nakažejo na zbirni račun združenih sredstev za KS, dokončno pa naj o tem sklepa zbor krajevnih skupnosti.

A.Z.

Odkritje spominskega obeležja

DRAŽGOŠE – V počastitev dneva vstaje slovenskega naroda bo pododbor partizanskih kurirjev Gorenjske v sodelovanju s krajevnimi organizacijami Dražgoš odkril v nedeljo, 19. julija, ob 10. uri spominsko obeležje relejnih kurirskih postaj G-20 na osnovni šoli v Dražgošah. Po odkritiju bo tovarisko srečanje. Vabljeni kurirji, borce, aktivisti in mladina.

Praznik oklepnih enot JLA
– V četrtek, 16. julija, bodo slavili svoj praznik pripadniki oklepnih enot naše armade. Spomnili se bodo leta 1941, ko so na ta dan v Gradini v Italiji na ukaz vrhovnega štaba NOV Jugoslavije ustanovali prvo tankovsko brigado naše narodnoosvobodilne vojske. Pregledali bodo tudi svoje doseganje dosežke in se zaobljubili še naprej prizadevati za čim boljšo bojno pripravljenost. K njihovem prazniku jim iskreno čestitamo! (S)

Obisk iz Oldhama – V začetku minulega tedna je iz Kranja odpovedala 5-članska sindikalna delegacija iz angleškega mesta Oldham, ki je bila na večnem obisku gost občinskega sveta zvezne sindikatov. Člani delegacije, med katerimi so bili predsednik oldhamskih sindikatov in sekretar sindikata upravnih delavcev Oldham, so obiskovali Iskro (na sliki), Planiko, Alpetour, Poslovodsko šolo v Škofji Loki, Skupnost za zaposlovanje in se udeležili proslave 35-letnice Iskre. Ogledali so si tudi Gorenjsko. Med obiskom pa so imeli pogovore s predstavniki občinske skupštine, socialistične zvezze in sindikatov. - A.Z.

Odkrili spominsko ploščo kurirjem

Stara Pokljuka – Ni dvoma, da danes skoraj vsak Slovenec, posebno po Gorenjci veda, kje se nahaja obširno območje mogočne Pokljuke, saj je dostop v to mogočnostlahak z avtomobilom po široki asfaltirani cesti. Ni jih pa tako veliko, ki bi vedeli, kje leži Stara Pokljuka. Nekoč so bile tod tri velike kmetije, danes obstaja le še ena. »Pri Figovcu« ji pravijo po domače, leži pa na nadmorski višini 880 metrov. Na tej kmetiji in tedaj se pri Pokljukarju so borce NOB vedno našli zatočišče in kaj za podzob, Figovčeva hiša pa je postal tudi prva javka na tem območju.

Vodstvo osvobodilnega boja je že v začetku ugotovilo, da je za uspešen razvoj gibanja najnaj tudi dobra pozava med povezljivost in enotami, zvezna med organi novonastajajoče ljudske oblasti in povezava s celotnim ljudstvom. Na pobudo tovariša Kidiča je prišlo že ob koncu leta 1942 do oblikovanja prvih relejnih postaj in mreža teh je ob izteku leta 1943 že dobivala končno podobo. V Sloveniji je bilo oblikovanih pet sektorjev, ti pa so bili razdeljeni na 19 relejnih linij s 140 kurirskimi postajami in približno 1400 kurirjev.

Na Gorenjskem je deloval četrti relejni sektor s 40 kurirskimi postajami. Območje Jelovice, Bohinja, Pokljuke, Radovne in del Mežaklige je zajemala druga gorenjska relejna postaja. Na vseh teh področjih so bile organizirane kurirske postaje z oznako »G« (Gorenjska). Kurirji teh postaj so imeli še posebno težavno nalogu, saj je v neposredni bližini – na Bledu, v Bohinjski Beli in v Bohinjski Bistrici imel okupator močne enote in policijo.

Na Področju Pokljuke je bila organizirana relejna postaja »G-6«. Zametki te postaje segajo v začetek leta 1943, ko so se kurirji štaba Pokljuškega bataljona osamosvojili in

si uredili kurirsko postajo. Prvi kurirji so bili Ivan Volf-Družinski, Lovro Kogoj-David in Franc Popčar-Blaž. Nihče od njih ni dočkal svobode. Prvo leseno kočico so kurirji postavili na Stari Pokljuki na tekočem dostopnem terenu nad Lipno pečjo, ki ga Nemci niso nikoli izselili. Zaradi varnosti pa so se leta 1944 preselili v Krištane, odkoder pa so se zaradi izdaje čete v Gabrijevi vrnili na prvotno področje. Sprva so postavili postajo na mestu nad Pokljukarjevo hišo, nato pa so se zopet vrnili v bivak nad Lipno pečjo, kjer so ostali do osvoboditve.

Kurirji »G-6« so bili povezani s postajama G-4 in G-30. Že njima so imeli javko v okolici Bevkove planine ali pri Mrzlem studencu na Pokljuki. Na drugi, severni steni je bila postavljena veza preko nevarne doline Radovne na Mežaklo, pa tudi preko zgornjesavske doline z enotami na Koroškem.

Prvi komandir postaje G-6 je bil Jože Kozelj-Gašper. Ko pa je bil aprila 1944 poslan pod Storžič, ga je nadomestil Janez Ambrožič-Izidor, ki pa je kasneje padel v zasedi v Krnicu pri Gorjah. V G-6 so bili še naslednji kurirji: Franc Žnidar, Jakob Ambrožič-Miro, Janko Repe, Janez Repe, Jože Lipovec, Franc Žemva, Jože Pečar, Filip Bernik-Beno in neki Drago z Jesenic. Za kuhi je na postaji skrbela Tončka Bacek z Bleda.

Ob dnevu borca, 4. julija, je predsednik ZZB NOV Gorje in prvozor Vinko Repe-Triglavski odkril na Figovčevi hiši spominsko ploščo kurirjem. Slavnostni govornik je bil Jože Kozelj-Gašper. Ploščo so predali v oskrbo pionirjem odreda Andrej Žvan-Boris iz Gorj, ki so ob slovesnosti tudi izvedli kulturni program.

Jože Ambrožič

Prijateljstvo se nadaljuje

Kranj – Člani komisije za medobčinsko in mednarodno sodelovanje pri OK ZSMS Kranj se že pripravljajo na sprejem mladih iz prijateljskih mest. Mladinci La ciotata, tokrat bo to baletna skupina, se bodo v Kranju mudili od 15. do 23. julija. V devetih dneh bodo Kranjčani svoje prijatelje iz Francije popeljali v Kumrovec, rojstni kraj našega prezgoraj umrlega pred-

Zanimive blejske prireditve

Bled – V počastitev krajevnega praznika bo na Bledu v četrtek, 16. julija, ob 15.30 promenadni koncert pihalnega orkestra Fana Musiklag z Norveške na terasi kavarne Park. V petek bo slavnostna seja skupštine delegatov krajevnih skupnosti v Jelovici ob 18. uri, v soboto, ob 14. uri bo srečanje borcev NOB Bledu in pobratenje organizacije ZB Bled z organizacijo ZB Dobrodel Dol-Jamle in Vrh iz Julijanske krajine Za Gošo, ob 19. uri bo Blejski večer s slovenskimi folklornimi plesi in koncertom na jezeru do 24. ure. V pondeljek, 20. julija, bo ob 17.30 koncert pihalnega tria v cerkvi na otoku, v torek bo ob 20.30 slovenski večer v dvorani Kazine z Alpskim kvintetom, v sredo pa bo ob 20.30 večer jugoslovanske folklore v Festivalni dvorani s folklorno skupino Sava iz Kranja.

D.S.

Osvojili trak akcije

Tržič – Prejšnji ponedeljek se je iz Zaječarja vrnilo devet tržičkih brigadirjev, ki so sodelovali v bratski brigadi Bratstvo in edinstvo na zvezni delovni akciji Timok 81. Mesec dni so skupaj z mladimi iz Zaječarja in Kutine kopali obcestne jarke in urejali bankine. Pri delu so se dobro izkazali, kar potrjuje tudi visoka priznanja. Osvojili so trak mladinske delovne akcije, večina brigadirjev pa še udarniške znake ter niz pohval za uspehe na področju interesnih dejavnosti.

Dan pred vrnitvijo tržičkih brigadirjev je odp

V Kroju prodaja ni upadla

Skofjeloška Modna konfekcija je v letošnjem prvem polletju dobro poslovala – Tudi na tuje proda vse več izdelkov – Težave pri uvozu drobnariji, ki pa so pri izdelavi nujno potrebne

Škofova Loka – Skladišče Modne konfekcije Kroj iz Škofje Loke je te dni polno oblačil, ki nas bodo greda pozimi. Izdelava zimske konfekcije bo kmalu končana in zdaj že pravljajo kolekcijo za prihodnjo pomlad.

Obleka je prav gotovo tako postavka v druzinskom proračunu, pri kateri najprej varčujemo, če je denarja premalo. V Kroju so lani predvidevali, da bo letos prodaja na domaćem trgu manjša, zato so se dodatno usmerili v izvoz. Toda predvičevanja se niso uresničila, prodaja ni upadla.

Celotni prihodek v letošnjem prvem polletju znaša okrog 94 milijonov dinarjev, kar je skoraj 50 odstotkov več kot leto poprej. Seveda gre 25 do 30 odstotkov porasta na račun inflacije, ostalo pa na račun večjega obsega proizvodnje. Dodatna usmeritev v izvoz in nemotena prodaja na domaćem trgu sta narekovala večji obseg proizvodnje ne le v tovarni, temveč tudi navezavo stikov z novim kooperantom Savo iz Orača v Bosni. Takšno poslovno povzavo ima Kroj že več let tudi s Sisic iz Siska. Kooperanta prevzemata določene dele proizvodnega procesa, zato sodelovanje dobro teče.

Klub znatenemu porastu celotnega dohodka, pa delež dohodka v

njem upada in v letošnjem prvem polletju je porasel za 35 odstotkov. Osnovne tkanine so vse dražje. Kroj kupuje skoraj v celoti doma, seveda najbolj kvalitetne tkanine, te pa so se podražile od 30 do 40 odstotkov.

Težave ima letos z nekaterimi materiali, ki v proizvodnem procesu ne predstavljajo velike vrednosti, vendar so neobhodni potrebeni. Takšne drobnarje so na primer igle, poseben foto papir, gumbi, ki jih na domaćem trgu ni. Podobno je tudi z obnavljanjem strojev. Kroj kot izvoznik ima devizne pravice, toda postopki za uvoz teh drobnarjev so zelo dolgotrajni, proizvodnja pa zgolj zaradi gumbov ne more stati. Zato se v Kroju zavzemajo, da bi delovne organizacije lahko same razpolagale z delom ustvarjenih deviz, saj bi seveda to koristilo tudi izvozu in motenj v proizvodnji ne bi bilo.

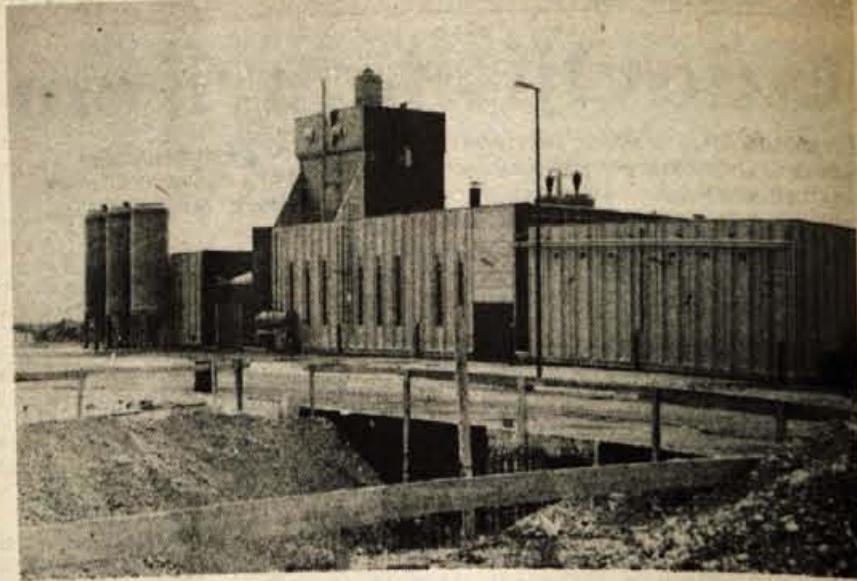
Delovna storilnost v Kroju je na evropski ravni, naša delavka je prav tako pridna, pravijo. Toda če pri delu nima potrebnih tehničnih sredstev, pač ne more toliko narediti.

Kroj je v letošnjem prvem polletju na tuje prodal za 661.000 dolarjev izdelkov, lani v istem razdobju za 505.000 dolarjev. Lani je torej na vsakega delavca ustvaril 4.700 dolarjev izvoza, letos načrtujejo 5.200 dolarjev. To je seveda lep uspeh. V celotnem prihodu je izvoz lani zav-

zemalj 14,58 odstotni delež, količinsko pa 37,5 odstotka. Razlog razkoka med podatkom ni v nižjih cenah, s katerimi bi Kroj prodiral na tuja tržišča, temveč v dejstvu, da tovarni tuji kupci preskrbijo tkanino, ki v ceni izdelka predstavlja dve tretjini vrednosti. Čeprav Kroj teži h klasičnemu izvozu, torej želi delati z domaćimi tkaninami, pa so te za tuje kupce pri nas predrage, spoštovati pa morajo tudi finančne pregrade Evropske gospodarske skupnosti.

Ob koncu skušajmo razkriti še razloge, zakaj v Kroju prodaja letos ni upadla. Razlogov je več, o njih govorite izsledki trga. V Kroju so se že pred petnajstimi leti specializirali 85 odstotkov izdelkov predstavlja ženska konfekcija. Krojevi plačti so že dolgo pojem kvalitete. Oboje daje bogat izbor tovrstnih izdelkov, serije niso večje od 400 komadov, v starih petih, celo šestih barvah. Vsako sezono je na voljo 150 modelov. Izdelava je torej skoraj ekskluzivna in težko se v istem kraju srečata dve ženski v enakih plačilih, saj Kroj kar tri četrtine izdelkov proda v druge republike. Ne nazadnje pa je eden izmed razlogov tudi dejstvo, da v Kroju živijo za ženske, ki pa nekako že izvrtajo denar za nov plač. Možkim je pač bolj vseeno, če, denimo, šest let hodijo v istem.

M. Volčjak

Fructalov tozd Alko gradi na Duplici pri Kamniku novo tovarno, kamor bo postopoma preselil proizvodnjo iz obratov v Domžalah, Ljubljani in Šentvidu.

Fructalova tovarna v Kamniku

Na Duplici pri Kamniku gradi Fructalov tozd Alko tovarno za predelavo sadja – Vanjo bodo preselili proizvodnjo iz obratov v Domžalah, Ljubljani in Šentvidu

Kamnik – Alko je ena izmed štirih temeljnih organizacij, združenih v delovno organizacijo Živilska industrija Fructal, ki obsega predelavo kmetijskih pridelkov, izdelavo alkoholnih in brezalkoholnih pičjač. Delovni proces v tozdu Alko poteka v treh dislociranih obratih: v Ljubljani, Šentvidu in Domžalah, kar je seveda povezano z velikimi težavami in stroški. Obrat v Domžalah je v središču mesta, kar povzroča težave pri dovozu surovin, sami proizvodnji kakor tudi odvozu ostankov predelanega sadja. Proizvodni proces zahteva tudi veliko ročnega, težkega fizičnega dela, saj v obstoječih prostorih tehnološkega procesa ni moč posodobiti.

Alko se je zato odločil za gradnjo nove tovarne in poiskal lokacijo v kamniški občini. Nova tovarna raste na Duplici, ob Korenovi poti, kjer že stoji tudi nova Stolova tovarna. Gradnja je postopna, najprej bo pod streho objekt za predelavo sadja, torej primarno Alkoovo proizvodnjo, ki jo bodo sem preselili iz obrata v Domžalah. Nato je predvidena preselejte proizvodnje brezalkoholnih

Zaostajanje za načrti

Ivo Ščavnčar, predsednik izvršnega sveta skupščine občine Jesenice, predstavlja petmesečne gospodarske rezultate in ocenjuje obete za izpolnitve družbenega plana do konca leta:

Finančni rezultati po obračunu za prvo četrletje kažejo sicer slabše dosegke od poprečja na Gorenjskem, vendar so boljši od naših lanskoletnih. Dohodek smo uspeli povečati za 25 odstotkov, celotni prihodek pa celo za 38 odstotkov. Vse to seveda ob 40-odstotnem povečanju porabljenih sredstev ne daje v celoti ugodnega rezultata. Vseeno je bil prihod sredstev za skupno in splošno porabno v načrtovanih razmerjih.

Zaskrbljujoči so nekateri pojavi v gospodarstvu, kot je na primer velik odliv delavcev, predvsem nekvalificiranih, iz nekaterih delovnih organizacij. V prvem četrletju smo imeli glede na lani kar 206 manj zaposlenih, upadanje zaposlenosti pa se je nadaljevalo tudi v drugem četrletju. Prav tako smo nezdovoljni zaradi naglega naraščanja cen, ki onemogoča stvarnejše načrtovanje in predvidevanje stabilnejših gibanj. Kot sem že poudaril, imamo stalne težave z zagotavljanjem proizvodnih surovin zaradi poskusov zapiranja domačega trga.

V občini poteka že dalj časa na vseh ravneh velika aktivnost, ki naj bi zagotovila doseganje družbenega plana. Edini izhod za doseganje boljših rezultatov je rešitev določnih problemov. Sprejeli smo ukrepe za učinkovitejšo organizacijo dela in boljšo preskrbo z reprodukcijskimi materiali. K slednjemu bodo pripomogla tudi povečana izvozna prizdevanja, saj bomo le tako lahko zagotovili prepotrebne devize. Naši pomembni načrti za bodoči prav tako stalni nadzor nad te začetimi naložbenimi deli. Le-tih vsaj večjih, sedaj v občini skoraj ni.

Ce bo do konca leta večjih ne-predvidljivih zapletov, bo gospodarstvo morda v celoti izpolnilo načrtovane naloge, ali se vsaj čim bolj približalo planu. Že sedaj pa nas v družbenih dejavnostih, predvsem na področju otroškega varstva in zdravstva, pestijo težavnji problemi zaradi pomanjkanja denarja.

Marja Jalen, Ivan Kepec

SKUPNOST ZA ZAPOSLOVANJE KRAJN

Usposabljanje in zaposlovanje invalidnih oseb (2)

Za vsako usposabljanje se sklene pogodba o pravilih obveznostih usposabljanja s programom usposabljanja in določitvijo mentorja.

Lani je bilo največ usposabljanj s praktičnim delom na ustreznem delovnem mestu v OZD (67 oseb v gorenjski regiji), v zavod za usposabljanje je bilo na potenih 6 oseb (Zavod za slepo in slabovidno mladino, Center slepih in slabovidnih), ena oseba se je usposabljala po načelih in merilih za izobraževanje odraslih (na delavski univerzi – dokončanje osnovne šole), 4 osebam pa smo omogočili šolanje na ustreznih šoli (šola za PTT, višja šola za socialne delavce, oblikovalna šola).

ČAS USPOSABLJANJA

Največ invalidnih oseb, ki so se usposabljale s praktičnim delom na ustreznem delovnem mestu, se je lani usposobilo v šestih mesecih, nekaj pa je bilo tudi takih, ki so se usposabljali do tri meseca, zelo malo pa takih, pri katerih je usposabljanje trajalo dlej kot eno leto.

Usposabljanje do enega leta je takrat, ko po šestih mesecih oseba pokaže napredok v opravljanju svojih nalog, vendar pa usposobitev še ni zadostna. Usposabljanje od enega do treh mesecov je primerno za osebe, ki so že bile v delovnem razmerju ali so že opravljale določeno delo; sem sodijo tudi osebe z zmanjšano stopnjo prizadetosti.

Denar za usposabljanje in zaposlitev invalidnih oseb je bil porabljen za različne oblike usposabljanja oseb z zmanjšano delovno sposobnostjo in za sofinanciranje delovnih priprav v DO Občila Novost Tržič, Peko, Gorenjska občila, Triglav konfekcija, KŽK, TOZD Agromehanika in v Bolnišnici Jesenice (sofinanciranje vgraditve avtomatske zapornice, ki jo

upravlja telefonist-vratar), v Verigi Lesce (sofinanciranje univerzalnega brusilnega stroja). Finančno smo pomagali pri preureditvi avtomobila za paraplegika in pri nabavi avdio sredstev.

Programsko in finančno smo sodelovali pri ustanovitvi delavnic pod posebnimi pogoji v Škofjeloški, radovljški, kranjski in jesenški občini. Za sofinanciranje adaptacij delovnih priprav in za ustanovitev delavnic pod posebnimi pogoji je bilo lani ponabljeno 4 milijone din.

Ob razreševanju celotne problematike invalidnih oseb moramo uresničevati opredelitev, ki so bile sprejeti z zakonom o usposabljanju in zaposlovanju invalidnih oseb. Združeno delo se mora vključevati v različne oblike uresničevanja humanih in socialnih ciljev tega zakona, vendar pa OZD še vedno z nezaupanjem in deloma z odpornim sprejemajo invalidne osebe v usposabljanje in zaposlitve. Zgodilo se je že, da invalid, ki se je prijavil na razpis in izpolnjeval pogoje navedene v razpisu, ni bil sprejet, kljub zakonskemu dočilu, da imajo invalidne osebe prednost pri sprejemu na delovno mesto. V OZD bi se s temi problemi morale ukvarjati tudi osnovne organizacije sindikata; iz izkušenj pa vemo, da se z invalidno osebo v večini OZD ukvarjajo posamezniki (kadrovski delavci, vodje oddelkov ali delavci posamezne delovne skupine), razen tega pa bi tudi kadri v OZD morali biti usposobljeni za poklicno in socialno rehabilitacijo, za adaptacijo mest in sredstev. V industriji je tudi več ozko specializiranih mest, na katerih lahko dela invalid z zmanjšano delovno sposobnostjo in zato klub omejenemu zaposlovanju ne bi smelo priti do težav pri zaposlovanju invalidnih oseb.

Poseben problem pa je tudi pomanjkanje zavodov za usposabljanje invalidnih oseb (invalidske delavnice, zavodi za usposabljanje). Po eni strani res ni izetičnega, socialnega in ekonomskoga stališča sprejemljivo izločanje invalidnih oseb z zmanjšano delovno sposobnostjo iz običajnega okolja. Vendar pa velikokrat razporeditev na ustreznem delovnem mestu ni možna. Tako se zgodi, da invalidi ne dosegajo norme, da so neuspešni pri opravljanju del in nalog, kar povzroča slabe odnose med njimi in drugimi delavci. S temo neustrezno poklicno rehabilitacijo dosegamo prav tisto, česar nečemo. Invalidno osebo ali osebo z zmanjšano delovno sposobnostjo ne bi smeli vedno obravnavati kot invalidno osebo, ampak kot delavca, ki se lahko skupaj z drugimi produktivno vključuje v delo in samoupravljanje.

Marja Jalen, Ivan Kepec

Aborigini in Maori v Goričanah

Ko je zbledelo zlato Eldorada v Goričanah, nam je Slovenski etnografski muzej pripravil za julij dvoje presenečenj: razstava »Tangata« o umetnosti Maorov iz Nove Zelandije in razstava »Umetnost Aboriginov – staroselcev Avstralije«.

V katalogu k razstavi »Tangata« je dodan pripis: pogled Maorov na svet, kar pa je popolnoma spremem podnaslov, kajti razstava obsegajo 33 velikih barvnih fotografij mednarodno priznanega fotografa Briana Brakea iz Nove Zelandije. V katalogu je tudi napisano, da je »avtorjeva posebnost njegova slikarska tehnika... zato lahko te slike (fotografije) zaradi dovršene fotografike tehniko vzbudijo v gledalcu pozornost, da ne gleda predmeta le samo kot zgodbino znamenitosti, temveč tudi kot velika umetniška dela Maorove. Napačna trditev, kajti

ob razstavljenih fotografijah se nam vsili vprašanje: ali umetnost Maorov ali fotografski prestiž potomca belih kolonizatorjev? Vprašanje je primerno, kajti tisto, kar nam ponujajo v Goričanah, spada prej na razstavo umetniške fotografije. Fotografija ima glavno vlogo, saj je Brian Brake s svojimi barvnimi fotografijami zasenčil »pogled Maorov na svet« in dal svojega, ko je s sicer čudovito tehniko barvne fotografije skoraj že izčrpal izrazne možnosti tega medija. Res je fotografiral predmete – še raje detajle – maorske umetnosti (ljudske?), ki

Emigranta« uspešno izvedena

Povabilo za sodelovanje na evropskem gledališkem simpoziju - Bučen aplavz za kranjsko uprizoritev

Kot smo že poročali je kranjsko Prešernovo gledališče gostovalo v Avstriji na mednarodnem gledališkem festivalu v Bad Radkersburgu uprizoritvijo Mrožkovih »Emigrantov. Mirno lahko zapisemo, da je bila to najboljše uprizoritev na tem festivalu, kar je posebej dokazal tudi razgovor po predstavi. Udeleženci razgovora so primerjali uprizoritev z avstrijsko inačico »Emigrantov ter ugotovili, da je kranjska povabilo kljub amaterskima igralcem zanimivejša in boljša, kar je bilo z obvez protagonista kranjske uprizoritev gotovo največja možna povabilo. Tako sta kljub jezikovni pregradi v roki ogrela publiko ter doživelala aplavz – publika ju dobesedno nustila z odra.

Takoj po uprizoritvi je kranjsko gledališče dobilo povabilo, da sodeluje z uprizoritvijo na mednarodnem evropskem gledališkem simpoziju, ki se bo koncem julija začel v Šteinzu (Graz). Predstava je po menju avstrijskih gledaliških strojnjakov kljub jeziku tako komunikativna in gledališko zanimiva, da

bi jo bilo nujno potrebno pokazati seminaristom iz različnih evropskih držav. Oba igralca sta bila povabljena, da se neposredno na stroške organizatorja udeležita seminarja. To je gotovo pomembno priznanje za kranjsko gledališče, ki bo tako preteklo sezono moralno podaljšati še v julij in avgust. Te dni sta »Emigranta« povabiljena v Trebinje, sredi julija pa bo predstava gostovala v Radencih v praktičnem delu učnega seminarja slovenskih amaterskih gledališčnikov.

M.I.

Uspeh okteta Glasbene šole

Oktet Glasbene šole Kranj, ki ga vodi Sabira Hajdarevič, je od 9. do 14. junija gostoval na mednarodnem glasbenem festivalu v København. Ballerup in o njegovem uspešnem nastopu nam je pisala Ljudmila Galjančič, predsednica slovenskega kluba Karel Destovnik-Kajuh iz Københavna.

Piše, da je spremljala vse nastope na festivalu, ki se je odvijal pod ge-

pa jih je izkoristil skoraj samo kot motivno izhodišče, iztrgal iz celote, da bi dosegel največji možni foto-efekt. Razstava tako ni sporočilna, je brez teme in brez ideje, ni prisotno ljudstvo, ki je ustvarilo umetnine. Ostala je zgolj in to resnično brillantna Brianova fotografija in razstava pod zgrešenim naslovom.

Povsem drugačna je razstava o umetnosti avstralskih staroselcev, ki prikazuje z avtentičnimi predmeti slikarstva, rezbarstva in pleterstva umetnostne dosežke Severne Avstralije, kjer posebno v pokrajini Arnhem, ki ima največja nahajališča urana na svetu, novo preganja staro in tako so se staroselci – Aborigini

– v zadnjih štiridesetih letih usmerili na slikanje na drevesno skorjo. Prav pokrajina Arnhem pa je znana po slikah na stenah votlin in na skalah. Nove slike na lubju so stilistično sorodne skalnim in jih še danes uporabljajo v obredne namene ter jih tudi prodajajo. Prav te slike so največja zanimivost razstave, ob kateri bi lahko še veliko več napisali, na primer o rentgenskem stilu, pa o duhovih Mimi in še o čem.

Na razstavo Eldorado smo zradi blišča zlata prihajali trummo, kateri pohlepni konkavistadorji, na tej razstavi staroselcev Avstralije pa sijo zemeljske barve s posebno skrivnostnim sijem. Zato je razstava treba videti in pohteti, kajti za konec meseca že napovedujejo novo o Mehiki.

Andrej Pavlovec

slov »Jezik glasbe in pesmi razume vsak«. Oktet Glasbene šole je doživel velik uspeh, deležen je bil priznanj. Občinstvo so navdušili mlađi glasovi, oktet je dobil povabilo norveške skupine, da se udeleži njihovega festivala novembra letos.

Vodja okteta Sabira Hajdarevič je povedala, da je vesela uspeha oktet, da jih je publike navdušeno sprejela, da je čutila s kakšno pozornostjo so spremljali njihove nastope, kar je potrdilo geslo festivala, da jezik glasbe razume vsak. Imeli so sedem nastopov v štirih dneh in iz København so odhajali zadovoljni z uspehom, navezali so stike z drugimi skupinami in dobili povabilo za gostovanje na Norveškem. Brane Lipar pa je dodal, da je uspeh velika spodbuda za oktet, pohvalil je odlično organizacijo festivala in izrazil zahvalo gostiteljem, ki so jih sprejeli v svoje domove, kjer so se najbolje počutili.

Tone Svetina v Banja Luki

V prostorih društvenega doma Mejdan v Banja Luki je 20. junija književnik Ismet Karić odpril razstavo kiparskih del Toneta Svetine. Osrednji dogodek prireditve je bil književni večer, v katerem so predstavili najnovnejši roman Toneta Svetine Volčići, v katerem avtor popisuje kozarsko epopejo. Fabula romana je odnos vojaka-morilca in otroka-žrtve. Književnega večera so se udeležili dramaturg Čedo Niković, novinar in književnik Ranko Preradović ter narodni heroj in književnik Mladen Oljača, ki je posebej poudaril, kako enake ideje zbljužejo ljudi, narode in ljudstva.

Jože Volarič

Zvone

Nikoli ne vem, kdo je med vsemi največja sirota. Morda Zvone, slok, ki pravi, da bi mame ne prepoznal, če bi še enkrat prišla. Če bi ga je obiskala, kakor takrat pred leti, ko je bila še zelo majhen. A je nihaj bo najbrž kmalu prišla,« mu pravim, a mi seže v besedo.

Ne bo je. Saj je vseeno. Takrat, ko je prišla, je tudi nisem poznal. Moja mama je tolažila neko bolno žensko, ki je umirala za ramom. Moja mama je bila vedno vesela in je tisti ženi vse dni priporovala zanimive zgodbe, in tudi tisto noč, ko je potem žena umrla. Izkramki so tudi imeli radi mojo mamo.

Poglej,« mu pravim, »kako čudovito mamo imaš.« Oči mu zažare v dovoljstvu in sreči.

Vseeno, če ne pride. Vseeno. Pha, meni ni nič mar! In tolmini v očeh ngorijo in svetloba ugasne.

Nepotni so. Nikoli mi ne dajo, da bi do zadnjega spoznala njihov srd od krivico. Spreminjajo se.

Izginim so matere vsa bolečina. Ti otroci sploh ne govorijo tako kakor rugi. Ne rečejo DOMA, pravijo V DOMU.

Moja ima velike modre oči. Nepoznana mati, pridi! Tvoj otrok je ves smuk.

Priča pretresljivih črtic – Pisateljica Berta Golob je v knjigi s pomenljivim naslovom »Sovražim vas« razkrila stisko mladih fantov in deklet, ki jih je življenje pahnilo pod vrh vzgajališča v Preddvoru. Priča pretresljivih črtic bomo v teh poletnih mesecih nizali v našem časniku.

Baleet iz La Ciotata – V okviru tradicionalnih izmenjav med mladimi iz pobratenega francoskega La Ciotata in Kranju bo od četrtega do 23. julija gostja občinske konference ZSMS Kranj 49-članska skupina Francozov. V njej bodo tokrat baletniki, ki jih uvrsčajo med najkvalitetnejše skupine v Franciji. Obisk pri nas bodo izkoristili za nekaj nastopov po Sloveniji. Tako bodo v petek, 17. julija, ob 19.30 zaplesali v Prešernovem gledališču, naslednji dan, v soboto, pa ob 18. uri pred hotelom Bor v Preddvoru. Predstavili se bodo z modernim in klasičnim baletom. (H.J.)

Dragan Rumenčič in Rudolf Arh v Kranju

Dvoje oblik dokumentarnosti

V okviru likovne izmenjave med galerijo Pinki v Zemunu in Gorenjskim muzejem v Kranju je bila v Prešernovi hiši odprta razstava kariat Dragana Rumenčiča. Umetnik, po poklicu arhitekt, znani sodelavec humorističnega časopisa Jež, ki izhaja v Beogradu, se nam je predstavil z vrsto fotografiskih kolažev, ki nam v najrazličnejših variacijah prikazujejo živiljenje v športu, njegove uspehe in težave, prizadevanja in stranpoti, resne in neresne prigode, obarvane s humorjem in po-gostu tudi s satiro.

Dragan Rumenčič trdi, da pri svojem delu potrebuje predvsem škarje, lepilo, sveženj časopisov in idejo. Prepričani smo, da je zadnji »pripomoček«, povezan s smisлом za najrazličnejše oblikovne in vsebinske kombinacije, pri njegovih lepljenkah najbolj odločilen, z njim se je Dragam Rumenčič uvrstil v sam vrh jugoslovenskih fotografiskskih karikatur. Slikar, nekdanji športnik, košarkaš, veslač in nogometni, se s športno dejavnostjo ne ukvarja več, ostal pa je njen zvesti spremljevalec in svojvrstni »dokumentarist«.

V steberščini dvorani Mestne hiše se prvič v Kranju srečujemo z izborom slikarskih del ing. Rudolfa Arha, člana jeseniškega Dolika. Razstava nosi naslov: Etnografski spomeniki v risbi. S to označbo likovne prireditve so organizatorji želeni poudariti delež, ki ga je prispeval Rudolf Arh k slikarski dokumentaciji naših kulturnih spomenikov, se posebej tistih s področja ljudskega stavbarstva. Zajetno gradivo, ki ga je slikar zbral na svojih številnih poteh po Sloveniji, obsegajo naselbinske vede in ambiente, kmečke hiše, gospodarska poslopja, znamenja, vodnjake, mline, žage pa tudi fužinarsko arhitekturo in druge stavbarske posebnosti, za katere je imel Rudolf Arh vedno odprtoto oko.

Slikarska zbirka Rudolfa Arha ne obsega samo risb. Zgoraj omenjeni

spomeniki so predstavljeni tudi v drugih slikarskih tehnikah: v pastelu, akvarelju, barvnu tušu. Ker je gradiva veliko, so bile za razstavo v Kranju odbrane predvsem risbe s tlem in kredo. Slikarski izraz Rudolfa Arha je prav v tej tehnični najbolj dozorel, postal najbolj čist in je tudi v dokumentarnem pogledu najbolj dosleden in pristen.

Razstava del Rudolfa Arha pomeni lepo priznanje in spodbudo mnogim našim samorastniškim in poklicnim slikarjem pri njihovem delu. Z upodabljanjem izredno bogate, vendar pogosto ogrožene arhitekturne dediščine opravljajo veliko kulturno poslanstvo, njihova dela dobivajo poleg likovne tudi pomembno dokumentarno vrednost, vrednost, katere cena bo vsak dan večja.

Cene Avguštin

Dve razstavi zakoncev Volarič

Zlate in Jože Volarič sta svoja likovna dela predstavila na dveh razstavah: v Iskrini tovarni merilnih naprav na Otočah ob 20-letnici tovarne in v prostorih Delavskega doma na Jesenicah, kjer je ob otvoritvi igralka Jelka Železnik uprizorila monodramo Zlate Volarič.

Ob obeh razstavah je Maruša Avguštin med drugim napisala: Železna, varjena struktura in nežna »otroška« risba; temno in svetlo; izrazito plastično in na drugi strani ploskovo upodabljanje s skoraj srednjeevropsko dvignjeno perspektivo; veliki kontrasti in vendar celota deluje skladno in sorodno. To označuje skupni nastop zakoncev Zlate in Jožeta Volarič, ki s svojim predanim ustvarjanjem upodablja svet, ki je spomin na tisto, kar je bilo v njunem živiljenju v preteklosti vrednega, lepega in tako s svojo optimistično vizijo zretja v prihodnost, v tako, kakršno si želite.

Slikarska zbirka Rudolfa Arha ne obsega samo risb. Zgoraj omenjeni

Koroško Mladje prenehalo izhajati

Te dni bi morala iziti 42. številka koroške literarne revije Mladje. Namesto nje, nove palete naše literarne ustvarjalnosti onstran meje, smo prejeli droben zvezek s turbo sivimi platnicami, posebej tiškanico brošuro, v kateri urednik revije Florjan Lipuš razgrinjava vzroke, zakaj je revija prenehala izhajati.

Koroško Mladje je po dvanajstih letih obmolknilo.

Razlog je preprost. Ni denarja.

Že nekaj let se je revija borila z denarnimi zadregami. Lansko leto je zaključila z okrog 50.000 šilingov dolga. Letos je bilo odmeva za denarno podporo še manj.

Le stroški tiskanja štirih številk letno so značali od 150.000 do 200.000 šilingov. Naročnina pa je reviji letno prinesla 50.000 šilingov. Veliko premalo torek za njen samostojno rast.

Drugega izhoda torej ni bilo. Revija je prenehala izhajati in gradivo, ki se je že nabralo za 42. številko, je obležalo v mapi.

Grenko je Lipušev razgrinjanje vzrokov ukinitve revije. Dejstvom, da ni denarja, je dodal: »Ni se mi treba še dlje poniževati pred ljudmi, ki s svojimi dejanji sramotijo pošteno kulturno prizadevanje, in pred organizacijami, ki se delajo, kakor da revija ni narodna stvar in kakor da narodna skupnost na jezikovno ogroženem ozemlju nima od nje nobene koristi.« Ko govoril o slovenskih organizacijah, pravi, naj si bralec nekaj ostrih odmisi pri Zvezki kulturnih organizacij, ki je vsega pokazala še največ dejavnega razumevanja za literarno revijo koroških Slovencev.

»Samo s tistem denarjem, ki ga vsaka od slovenskih organizacij na Koroškem v službenem času na mesec zatelefonira v privatnih pogovorih, bi lahko vzdrževali dve literarni reviji.« – Ironično ob koncu piše Florjan Lipuš. »Kulturno stopnjo, kačno danes zagovarjajo, na primer na pevskem, igraškem itd. področju, smo dosegli deloma že v čitalniški dobri. Ne razvijamo se naprej, v literaturi pa se organizacijsko kot celota razvijamo celo nazaj! Vse manj je denarja za umetnost, za literaturo, za ustvarjalnost, za nove ideje, za iniciative, za aktivnost.«

M.V.

Tomo Križnar

48

Z MOPEDOM PO JUŽNI AMERIKI

Strelj v nočno tišino pa se niso poleglo. Gorelo je naprej. Iz policijskih vrst so se oblikovali tajni eskadron de la morte ali po naše eskadroni smrti, ki so pobijali na svojo roko, malo iz sovraštva zaradi svoje odtenjenosti ljudskim množicam, malo iz strahu, kar tako za zabavo, da so lezli v rit svojim šefom. Za njihovo dejavnost pobijanja vse vprek, kriminalcev in političnih nasprotnikov – zadnja leta so se specializirali za preganjanje komunistov – se je zvedelo tudi v deželah kulturnega sveta. O ljudeh, preluknjanih z desetinami metkov, najdenih po jarkih avtocest ali obešenih v parkih, je leta 1976 končno spregovorilo tudi domače časopise.

General Geisel je vse bolj nevzdržno stanje skušal rešiti tako, da je brezposelnim in slabo plačanim ponudil v kolonizacijo brazilskega zaledja. Ta neskončna prostranstva, tako zapuščena in tako bogata z rudami, lesom, plodno zemljo, naj bi razredčila vrste upornih in jih motivirala za delo, ki bi prineslo mir, državi pa še več davkov. Nekoristni, nevarni, bi tako postali koristni.

Zemljo danes delijo skoraj zastonji. Zgradili so tisoče kilometrov cest čez savane in pragozdove, pa seveda cerkvica, da so duševne potrebe proletariata pokrite z utrujajočimi pridigami, saj bi drugače kdo v sebi začutil vprašanja in začel mislit po svoje. Vlada je subvencionirala zametke prve industrije v federalnih državah na severozahodu, plantaže južnega sadja, farme ... Položaj se je normaliziral, vendar iskra pod pepelom tli ...

Sredi savane stoji nekaj bajt iz blata in nerodna cerkvica. Bom Fin. Zadnje mesto Brazilije. Zadaj se vidi reka. Onstran reke je že Gvajana. Bom Fin pomeni po brazilsko dober konec. Konec dober, vse dobro, pravi naš pregovor.

Na dvorišču policije sem pred dvema mesecema s težkim srcem zapustil motor. Kako žalosten sem ga tedaj povezel s plastiko, skrbno namazal z oljem, da mu zoporno podnebje ne bi škodilo. Objel ga bom sedaj le in kušnil.

Samo zavestno zavijem okoli poslednjega vogala. »Tomeš?«

Nekaj je narobe. Motorja ni nikjer. Kje je moj. V mlaki na tleh leži nekaj kot kup zarjavelega železa. Med križem kražem raztreseno obleko, knjigami, visečo mrežo, orodjem in rezervnimi deli, brskajo kure ... vse je namočeno, smrdeče, trohneče ... vse ggneje in razpada.

Dvignjem svojega zarjavelega in obuškanega konja. Ročica za sklopko je zlomljena, balanca zasukana, kolesi zviti, gume prazne. Seveda ne vige, tank za benzin je izginil. Pogresam tlačilko, precej orodja, knjige z naginimi Indijankami ...

Praslavanski bes me popade. Stisnem pesti, stopim v pisarno policije.

Policaj, na pol ſe otrok v zeleni uniformi z gizdano baretko, na kateri piše »red in napredok«, se pred slalom mojih kletiv umakne k steni.

Vse, kar mi pada na pamet, zbruham iz sebe. Ves gnoj dveh mesecev. Čutim, da moram povrniti vse, meni nedolžnemu, storjene krivice in muke, da moram nabutati vse brazilerose, ki nosijo uniformo, za začetek vsaj tegale mulca s tole ubogo pištolo. Saj gotovo sploh ne na streljati ali pa ima kapselne notri ...

V tem trenutku kot v napetem romanu vstopi na prizorišče še neka oseba. Že poznana oseba. Kot že pri prvem srečanju, se tudi tokrat predstavi z dobro merjenim udarcem na nos. Na moj nos. Udaril me je. In potem še enkrat in še večkrat.

BRANKO BABIČ

18

NA KOZARI

Ko smo opazili dočeno koncentracijo sovražnikov vojske v Banjaluki, smo vprašali našo obveščevalno službo, kaj se v resnicu dogaja. Dobili smo pa odgovor, da je sovražnik okreplil obrambo Banjaluke, ker se boji neposrednega napada naših sil. Po vsej verjetnosti je sovražnikova protiobveščevalna služba namenoma razširila te lažne vesti, ki so imelo kanček verjetnosti, ker so se v okolici Banjaluke tedaj v resnici nahajali 1. krajiška brigada, naš 1. bataljon in še nekatere enote II. in IV. krajiškega NOP odreda. Tudi operativni štab za Bosansko krajino ni imel zanesljivejših vesti, ki bi govorile o pravih sovražnikovih namerah. Vsekakor je sovražnik zelo spretno in v najstrožji tajnosti izvršil vse priprave za veliko ofenzivo na Kozaro, hkrati pa se je tu pokazala naša slabost, posebno na obveščevalnem področju.

Sovražnik je svoje sile skoncentriral na širokem območju, tako da je, še preden je prišel v napad, obkobil območje Kozare daleč naokoli, opirajoč se na svoje baze vzduž rek Vrbasa, Save, Une in Sane. Po podatkih tudi iz nemških virov, s katerimi danes razpolo-

gamo, je sovražnik na tem območju zbral okoli 70.000 vojakov. Nemške čete so bile v večini, poleg njih pa so v ofenzivi sodelovali še močne ustaško-domobranske enote, posebne ustaške enote, imenovane »gorski druzgi« izjurjene v Nemčiji za gorsko bojevanje, »Francetičeve legije«, nekaj orožniških enot, 2000 četnikov in madžarski monitorji na Savi, ki so zapirali prehod čez reko. Vsa ta vojska je razpolagala z močno oborožitvijo ter s tanki, topništvo in dvema eskadrilama ustaško-domobranskega letalstva. V neposrednem napadu na Kozaro je sodelovalo okrog 40.000 sovražnih vojakov. Druge sile so tesno zapirale obroč in štitile ofenzivo pred napadi naših sil od zunaj. Torej več kot deset sovražnikov na enega partizana v neposrednem borbenem stiku, če upoštevamo, da je bilo število borcev II. krajiškega (kovarskega) NOP odreda, nekaj več kot 3500, seveda ne glede na veliko sovražnikovo premoč v obrožitvi (100 topov in 50 tankov, letala itd.). Mi partizani težkega orožja sploh nismo imeli, razen dveh topov – havbic z minimalnim številom granat in dveh tan-

kov brez streliva in bencina. To se pravi, da je bila sovražnikova premoč v vsakem pogledu ogromna. Povelje nemškega vrhovnega vojnega je določilo kot cilj ofenzive uničenje partizanskih sil na Kozari, zajetje vsega civilnega dela v bivalstvu in njegov odgon v koncentracijska taborišča, torej popolno izpraznitve in zasedbo terena ter vzpostavitev prometnih in telefonih zvez med Banjaluko, Prijedorom, Bosanskim Novim in Bosansko Dubico. Z gesmom »Ubij in požgi!« so imeli sovražnikovi vojaki proste roke, da lahko počnejo najhujša grozodejstva in zločine. To je pomenilo popoln genocid nad civilnim prebivalstvom, genocid, ki so ga nemške zasedbene sile že prej preizkusile v Srbiji in drugih krajih Jugoslavije. Toda na Kozari so v vsem preseglo tovrstne dotedanje podvige.

SOVRAŽNIK V NAPADU

Po razmestitvi svojih sil na sirokem območju okrog Kozare in po zasedbi vseh strateških točk ter zaprtju poti je sovražnik zgodaj zjutraj 10. junija 1942 začel obsežen napad na Kozaro. Močna kolona tankov in oklepnih vozil je z vso naglico krenila iz Banjaluke in z luhkoto obvladala naše dokaj sibke prednje obrambne položaje ter nenadoma vdrila v Kozarac in takoj zatem v Prijedor. Naše sile izpostavljenih položajih niso mogle nuditi resnejšega odpora sovraž-

Povest iz XV. stoletja

JANKO BRUN 21

Sonce ne ljubi vitezov

V sivini jutra, ko prvi žarki še niso dosegli vrhov gora, katere je pobegnil sneg, so se ob velikih vratih pričeli zbirati najemniki. Utrjeni in neprespani so se vojščaki postavljali v vrste med vedno močnejšim bobanjem.

Bonci so bučali vedno močneje. Vedno bolj so penili kri razburjenim žolnirjem, dokler nazadnje ti v en glas niso začeli vptiti.

– Ubij! Ubij!

Zvonjenje mestnih zvonov se je komaj slišalo v tem grozecem rjovenju. Trobente so zatrolebile naskok in oddelki so se počasi premaknili ter začeli prodričati v mesto.

Branilci so preko ulic napeli debele verige in so jih sedaj pričakali v strnjene vrstah.

Zagrmele so puške in zaživilgale puščice. Ko so se prekrizali meči, so sončni žarki otipali bleščeče vrhove gora. Začela se je bitka. Toda izvrgeni vojščki so napadali s strašno premočjo. Kmalu so presekali verige in razbili obrambo.

Meščanski brambovci in redki preživelji vojaki in birci so se razbelzili. Toda od strani so jih stianili Nemci ter začeli pokol. Na od nevitih spramen tlaku je začofotala kri in bojujoči so se spotikal čez mrlje. Pokali so vse poveljnike in plemiče, jih razsekali na kose. Odpora je bilo konec. Začel se je rop in umor.

Po cestah se je teptajoč begune vdrla konjenica, ker se je bala zamuditi plenitve.

Kacijanar je zavzel grad, nato pa udaril nad župnišče. Pobesnelo je sovražil mestne plemiče, patricije in ostale meščane. Zato je večel polgati vse dokumente in pisane pravice mesta Kranj. Mel si je roke in se zadovoljno krohotal.

Vdri so v cerkev na konjih in v krvavem besu sekali ljudi, ki so se tja zatekli pred mečem napadalcev.

Izropali so zakristijo, potrgali zlato z oltarjev in posiljevali ženske. Bilo je moritive brez primere, pred človeško stisko je tudi bog zatisnil oči.

Ko so se žolnirji opijanili in se pričeli pretepati za plen z Nemci vojvode Albrehta, je Vitovec ukazal udariti na bobne in razglasil konec plenjenja.

V mesto so vkorakali vazalni oddelki in pognali razbrzданo vojaštvo pred obzidje. Tam so postavili tabor in slavili zmago.

Najbolj se je širilo srce Pegama Jana Vitoveca, še včeraj revnega potjočega plemiča, zdaj pa enega največjih poveljnikov v Evropi.

Mar je amel kdaj sanjati, da se bo bojeval z vojskami vojvode Friderika, zdaj Rimskoga kralja in pravkar okronanega za cesarja, se bojeval in zmagal. Prsi so mu polnili občutki zmagoščevanja nad vso to častijo in slavo.

Nedaleč stran so postavili katafalk za pobite viteze. Tam so se znali skupaj cesarski in knežji vazali, brez sovraštva združeni v smrti.

Proti večeru je prebrel Kokro Galper Gal z desetimi hlapci. Spremljala sta ga Celec in Klemen.

Tam je v žarkih zahajajočega sonca videl Klemen svojega očeta, kako leži med drugimi vitezi, na mrtvaškem odru, pripravljen na zadnjo pot. Zazril se je v njegovo presekano obličje in izlito oko.

Videl je, kako se je zgrozil njegov ded in je Celec pozrl silno.

To je torej konec viteza? Klemen je obilno obilje solne. Od nemate groze ga je stiskalo v prsh. V obupu se je skozi dim ugašajočih palov ozrl proti nebū, pričakuje pomoci.

Večerni oblaki so zavrnili sonce in pobiti vitezi, nekaj sijajo v bleščicah oklepki prekritih z ambliemi, so tonili v temo.

Konec, konec, konec.

Klemen se je spomnil besed svoje babice.

Sonce ne ljubi vitezov.

Koniec

Prihodnji dokumentarni roman

Iztekla se je povest iz XV. stoletja »Sonce ne ljubi vitezov« izpod peresa Janka Bruna.

V prihodnji številki bomo začeli objavljati odlomke iz dokumentarnega romana Martina Prekera »Izigrana smrt in sužnost«,

v katerem opisuje čas tik pred vojno in narodnooslobodilno borbo na Gorenjskem, posebej v radiovljškem koncu. Izbrali smo deset poglavij iz prve knjige. Roman namreč obsega tri dele. V knjižni obliki še ni izšel, zato bo branje posebej mikavno.

samezne enote in cele bojne ter jih po večkrat pregnali nazaj na njihova izhodišča. (Bojne so bile namreč homogene premočne jurišne ustaške enote, ki so imeli od 500 do 1000 mož. Bile so neke vrste udarne brigade). Tako je minil prvi teden ofenzive ob menjajočih se sreči, pri čemer je imel sovražnik velike izgube. Zaplenili smo mnoge orožja in streliva, ki smo ga kvare potrebovali za nadaljnji bitki. Toda sovražnik je z novimi in svežimi silami in v neprestanih valovih prihajal v napad in na postopoma potiskal proti grebam Kozare.

Operativni štab za Bosansko krajino je, da bi zmanjšal sovražnikov pritisik na Kozaro, dal nalog 1. (podgrmeškemu) NOP oddelu in I. krajiški brigadi na drugi strani obroča, da od zunaj napadeta sovražnika. Tako dne je sovražnik napadel iz smeri Bosanskega Novega proti Ljubiji, kjer se je kasneje združil s silami, ki so zavzelo Prijedor. Ko je padla Ljubija, je bila tudi pretrgana zveza s I. krajiškim (podgrmeškim) NOP odredom. Tako je sovražnik uspel popolnoma obkloti Kozaro. Na drugi (podgrmeški) strani je ostala I. krajiška brigada in deli 4. bataljona.

Ko je bila Kozara tako obklojena, se je začel splošen napad z vseh strani. Po padcu Kozarca je sovražnik z banjaluške strani pritiskal proti Mrakovici. Na območju Bosanske Kostajnice in Bosanskega Novega je prešel na široki fronti v napad. S savske strani, Bosanska gradišča – Bosanska Dubica, je sovražnik napadel iz smeri Krupa in Dobrija, napadel Bosanski Novi in pritiskal proti Bihaču. I. krajiška brigada in deli 1. odreda sta napadala Savski Most in ga zavzela, vendar sta se moralno umakniti iz mesta ob prihodu večjih sovražnikovih okrepljevanj. Vsi ti napadi in tudi uspehi pa niso imeli neposrednega učinka na kozarsko ofenzivo. Sovražnikov »borbeni skupini zahodna Boma« je bila trdnod odločena – tako se je glasilo povelje nemške vrhove komande, umičiti kozarsko partičansko »republiko«. Zato je z nemanjšano silo pritisnil na Kozaro.

dan Šoferjev in avtomehanikov

Raznik in odgovornost

na je bila v soboto osrednja gorenjska prireditev v početku praznika Šoferjev in avtomehanikov

— Pod pokroviteljstvom Gorenjskega sveta zveze sindikatov Gorenjsko so v soboto, 11. julija, avtomehaniki in avtoelektričarji s preverjanjem teoretičnega in praktičnega znanja iz svojih lastnosti, parada, proslavo in slavnostni razglasitvijo najboljših prazničnih praznik Šoferjev in avtomehanikov — 13. julij. Letošnje slavnost, ki ga je organizirala Šoferjev in avtomehanikov s predstavniki zvez Gorenjske predvsem delovno.

Prav tako so morali sodelujoči odgoviti na vprašanja s področja upravljanja, varstva pri delu, menzurantov, avtoelektrike in na vprašanja iz prometnih predpisov. V

Ojstrico

Številne postojanke so sedaj kar zmedene. Lahko se zgodi, da želite v jedilnici ali pa v vežbi, da se ni treba odpovedati takim dočivetjem. Seveda velja tudi na dvo ali več dnevne ture. Na primer načrtujejo kranjski 18. in 19. julija. Iz Kamnika Bistrica jo bodo mahnili čez planino in čez Konja ter v postojanki na Korošici. Danes jutro se nameravajo na Ojstrico in čez Planjavsko sedlo. Tu je koča, od kaj ne gre. Številne poti. Proti Bistrici, čez Okrešelj in daleč Rinke v Logarsko dolino Turško goro, Rinke, Skuto,

S prijatelji in planinsko skupino s skupino kranjskih planinov in spremstvu planinskih hoste spoznali veliko več, ne opisati da. V pisarni društva Kranj dobite podatke o odhodu skupine in druge informacije. P. L.

ga dela, v zasebnem sektorju, predstavniki JLA in milice — so pokazali vzorno znanje v teoretičnem in praktičnem delu. Zato lahko ugotovimo, da so svoj praznik uspešno, lepo in predvsem delovno proslavili.

Osrednja svečanost ob zaključku tekmovalcev je bila na Trgu revolucije v Kranju. Predsednica Medobčinskega sveta zveze sindikatov za Gorenjsko Ivanka Sulgaj je ob čestitki vsem sodelujočim hkrati opozorila na pomembno in odgovorno družbeno vlogo, ki jo imajo danes zaposleni v tej dejavnosti. Tudi na nedavnjem kongresu samoupravljalcev so bile sprejete pomembne zadolžitve in naloge za zaposlene iz te dejavnosti. Uresničevanje le-teh pa ne bi smelo biti pretežko, predvsem

uvrščeni tekmovalci med avtomehaniki in vozniki se bodo pomerili tudi na republiškem tekmovalcu, ki bo za avtomehanike v Mariboru, za voznike pa v Celju. Prihodnje leto pa bo gorenjsko tekmovalcev v jeseniški občini.

A. Ž.

VAŠA PISMA

AL' PRAV SE PIŠE »Ž« ALI »S«?

Po mojem skromnem mnenju se pravilno piše »ž«. V imenu Kriška gora namreč.

V petkovki številki Glasa z dne 10. 7. 1981 je bila na zadnji strani namreč objavljena daljša reportaža o delovnem utripu na Kriški gori, o koči na Kriški gori ter o vsem drugem v zvezi s Kriško goro. Menim, da ime Kriška gora ni pravilno ter da je pravilno ime gorskoga pobočja, ki se dviga nad Kriškim poljem, Kriška gora.

Ime bržčas izhaja iz krajevnega imena Križe in privedenici iz tega imena so: kriška šola, Kriško pole, kriški TDV Partizan, kriški obrat, kriška vojašnica, itd. »Ž« kot glas je v privedenih izpeljankah izgovorjen in tudi pisan kot »ž«.

Dejstvo pa je, da smo se o pravilnosti izrazov Kriška ali Kriška gora poštreno razvneli v debati okrog odprtega državnega prvenstva v letenju z zmaji. Člani tržiškega društva Prepih so na letake napisali Kriška gora in mnenja o pravilnosti so bila tedaj izrazito deljena. Ker je tudi Glas objavil reportažo, v kateri dosledno uporablja ime Kriška gora in ker je članek zanesljivo šel skozi lektoriranje, pa tudi novinar Jože Košnjek ne bi uporabil tega imena, če ne bi bil prepričan o njegovi pravilnosti, se ob moji skromni trditvi o pravilnosti imena Kriška gora pojavlja vprašanje: kaj je pravilno?

Bilo bi potrebno, da Glas o tem poda strokovno mnenje. Vsekakor pa ne takšno mnenje, ki bi opredelilo, kaj je bolj pravilno — gora vsekakor ima svoje ime, vprašanje je le, katero je slovnično in dejansko pravilno.

Nedvomno odgovor ne bo potrebljal le moje radovednosti. Hvala le.

-mv

Ustanova za razstavljavce — V nedeljo zvečer so v Cerkljah zaprla razstavo cvetja in 12. razstavo lovstva. Razstavi, kjer je sodelovalo skoraj 500 razstavljavcev, si je ogledalo blizu 20 tisoč obiskovalcev. Ob prvem jubilejnem razstavi cvetja pa so minuli petek zvečer nekaterim prireditve podeli plakete. Tako je plaketo med drugim prejel tudi predsednik organizacijskega odbora za razstavo cvetja pri TD Cerkle. Por (na slike); podeli pa so jo tudi našemu uredu. — V tistem obdobju letnih razstav, ki sta bili odprti od 4. do 12. julija, je bilo na teh kulturnih, turističnih in športnih prireditvah. Tako se je v petek 10. uru zatekel tradicionalni 24-urni košarkarski maraton med KK Triglav in KK Šenčur. — A. Ž.

Bo iz muhe zrasel slon — V četrtek, 9. julija, zjutraj smo dobili videnjico malce nenavadno anonimno telefonsko sporočilo. Moški, ki se je predstavil samo za delavca KZK Kranj (da ne bi imel videnjice), je povedal, da na pašniku delovišča Hrastje že tri leta občela krava, ki da bo najbrž usak hip poginila, pa ji nihče ne gre. Tako po obvestilu smo obiskali delovišče in zvedeli za resničnost veterinar Janez Gantar, je bil obveščen, da krava ne more nego, 8. julija zjutraj, ko krava ni mogla na molžo. Z infuzijo in videnjico so jo potem zdravili ves dan, v četrtek zjutraj pa so jo preprečili. Kaže, da je krava, ki daje prek 8.500 litrov mleka na zberejo za tako imenovan pašno tetanjo (pomanjkanje mleka). — Prepričali smo se, da je žival takoj imela na pašniku nego, da ni trpela zaradi pomanjkanja vode itd. ... ali drugo. — Prepričali smo se, da je žival takoj imela na pašniku nego, da ni trpela zaradi pomanjkanja vode itd. ... ali drugo. — In da ne bi po nepotrebnem iz muhe zrasel slon, tudi obrazložili. — A. Ž.

KOMPAS JUGOSLAVIJA
30 let vaš turistični Kompas

TOZD MOTEL MEDNO Ljubljana – Šentvid

razpisuje po 74. in 85. členu statuta in sklepku delavskega sveta naslednja prosta delovna mesta:

VODJE KUHINJE V PENZIONU PRI JANEZU KV kuhar z nekaj prakso

KUHINJSKE POMOČNICE končana osmiletka

Zagotovljena prehrana in prenočišče.
Delo se zdržuje za nedolžen čas, z dvomesecnim poskusnim delom.

Črtomir Zorec

POGOVORI O TRŽIČU,

NJEGOVIH KRAJAH IN LJUDEH

(7. zapis)

pa ne neodgovorno. Že sam praznik

— 13. julij pomeni uresničevanje revolucionarne tradicije enotnosti in odgovornosti Šoferjev in avtomehanikov. Po svečanosti je bilo na zavabiščem prostoru Gorenjskega sejma v Savskem logu tovarisko srečanje, kjer so razglasili tudi najboljše, ki so se pomerili v tekmovaljih. Najbolje praktičnem delu pa so se vozniki posredovali v kasarni Staneta Žagarja v Kranju, avtomehaniki in avtoelektričarji pa v prostorih Alpetour TOZD Remont na Primskem. Vsi udeleženci tekmovalcev — tako zaposleni v organizacijah združene-

poskrbeli. To so bili prostorni glavni mestni trgi z vencem bolj ali manj enakomerno visokih hiš z umetnimi fasadami. — Ko pa danes stopi bliže, v »staro mestno jedro«, te pozdravi razpostavljeni gneča pločevine, tovornjaki na pločnikih, pešci na cestišču, nad vhodi trgovin in gostiln neokusne »planke« s kicastimi napisimi — namesto žlahtnih, smiselnih kovanih izveskov, ki tudi znajo povedati, kje lahko kupiš čevlje in kje klobaso.

S temi rečmi se trudijo sodobni mestni arhitekti: vidni so že uspehi njihove skrbni v Škofiji Loka, v Radovljici, manj v Kranju, Kamniku in v Tržiču. (Nehote mi prihaja pred oči dubrovniški Stradun, kjer že stoletje ne dovolijo vozne promete — pa četudi ima lastnik neke palače še toliko avtomobilov, morda le imeti parkirane izven mestnega jedra. — Pri nas, n.pr. v Kranju, pa je »surejeno«, tako, da na osrednjem Titovem trgu ni dovoljeno parkiranje — le hišnim posestnikom in stanovalcem, ki posedujejo vozila, je to pred njihovimi hišami dovoljeno. S tem pa je postavljeno vse na glavo. Doslednosti ni. Naiven tujec pripelje na trg in vidi pred hišami vrsto parkiranih avtomobilov, pa še sam zraven njih parkira svoj voz. No, in že je tu brumni komunalni redar z blokom za plačilo kazni ... Ali naj bo trg izpraznjen in namenjen pešcem ali pa naj ostane še naprej parkirišče, do nadaljnega ...

Ni boljše ni z dostavo. V najživahnejših dopoldanskih urah, ko hitite ljudje v službo, otroci v šolo, gospodinje na trg — stope pred trgovinami (na pločnikih seveda, ki so potem ves čas zablokirani) veliki dostavni tovornjaki, namesto da bi tisti vsakodnevni obrok sadja, zelenjave, kruha ali mesa pripeljali mali, gibljivi kombiji in sicer v najbolj zgodnjih urah. (V svetu poteka dostava blaga v trgovine že v nočnih urah!) No, tako sem videl, da je tovornjak pripeljal v nek manjši bife, zaboček sokov — za šankom sta se Šofer in spremjevalec dalj časa veselo zabavala. Tovornjak pa je prav tako »veselo« izrazil pesce s pločnikoma na cestišča, v nevarnost. Teh stvari seveda komunalni redarji ne vidijo!

OPRAVIČILO

Zašel sem s tržiških poti, zanesio me je prepričanje, da bi bil res že čas, da bi postala naša staro gorenjska srednjeveška mesteca bolj žlahtnega izgleda. Kulturna središča, ne pa sejmarska nadloga. Urejena — ne kaotična, čista, — ne s smetnji nastvana. Z zelenjem in cvetjem bogata — ne pa »okrasena« z betonom.

Rad bi videl na mestnih trgih in na ulicah kakega pometača, ki bi veste skrbel za snago. Tudi prometnega miličnika, ki bi že s svojim pojavom zagotovil red — bi rad videl večkrat. Vidim pa dan za dnem le pobiralce denarja za parkiranje in objestne »kamiondžije« na pločnikih.

Opravičujem se za to Tržičanom, da sem »njihove« zapis nekako zlorabil za tako splošne skrbni — poslej se bom zares posvetil bolj Tržiču samemu.

IMOS SGP TEHNIK

SGP TEHNIK

Škofja Loka

TOZD Komunalne dejavnosti

razpisuje po sklepku delavskega sveta TOZD Komunalne dejavnosti dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi

VODJE FINANČNO-RAČUNOVODSKE SLUŽBE

Kandidat mora poleg splošnih pogojev, predpisanih z zakonom, izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da ima višjo ali srednjo izobrazbo ekonomske ali komercialne smeri in najmanj 5 let delovnih izkušenj pri opravljanju enakega ali podobnega dela,
- da je gospodarsko razgledan,
- da je moralno in politično neoporečen

Kandidati naj pošljajo dokazila o zahtevani izobrazbi in delovnih izkušnjah v zaprti pisemski ovojnici na naslov SGP Tehnik, Škofja Loka, Stara cesta 2 za raspisno komisijo. O izbiri bodo kandidati obveščeni najkasneje v roku 15 dni po izbiri kandidata.

KRAJEVNA
SKUPNOST
BLED

čestita vsem delovnim ljudem in občanom za krajevni praznik ter za dan vstaje slovenskega ljudstva in želi v naprej še več delovnih uspehov

ELMONT BLED

Telefon: n. o. 77-351

dejavnost:
elektroinstalacije, strelovodi, kabelski razvodi,
elektromehanika, ključavničarstvo, chiping servisi,
hitridna tehnika, izdelava in montaža industrijske
avtomatike in grednih teles — servisne službe

Vsem delovnim ljudem in poslovnim prijateljem čestita za praznik Bleda, dan vstaje in občinski praznik Radovljice

Zavod za razvoj in pospeševanje turizma Bled

Za krajevni praznik Bleda in dan vstaje slovenskega ljudstva čestitamo vsem delovnim ljudem

OBIŠČITE NAS NA BLEJSKEM GRADU IN OTOKU!

Kovinska delavnica Bled p. o.

Seliška cesta 4 b
tel. (064) 77-416, 77-417

se pridružuje čestitkam za krajevni praznik Bleda in štiridesetletnico vstaje slovenskega ljudstva

Slošno in stavno ključavničarstvo ter kleparska dela

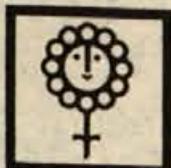
Priporočamo se za nadaljnje sodelovanje s svojimi tenjenimi kvalitetnimi storitvami

Kmetijska zadruga Bled

čestita vsem članom in občanom za praznik Bleda in dan vstaje

V vrtnariji in cvetličarni opravlja vse vrtnarske in cvetličarske storitve

Poleg reprodukcijskega materiala za kmetijstvo prodaja tudi gradbeni material

vezenine bled

tovarna čipk,
vezenin in konfekcije Bled, n. sol. o.

Vsem delovnim ljudem in poslovnim prijateljem čestitamo za praznik Bleda, občinski praznik Radovljice in štiridesetletnico vstaje

Obrtno gradbeno podjetje

GRAD BLED

Izvajamo vse vrste nizkih in visokih gradenj ter nudimo gradbene obrtniške usluge

VSEM DELOVNIM LJUDEM IN POSLOVNIM PRIJATELJEM ČESTITA ZA PRAZNIK BLEDA IN DAN VSTAJE SLOVENSKEGA LJUDSTVA

INTEGRAL

DO Golfturist Ljubljana
n. sub. o.

TOZD
Park hotel Bled

TOZD
Golf hotel Bled

za praznik Bleda, dan vstaje in občinski praznik Radovljice čestitamo vsem občnom in delovnim kolektivom

Hotelsko turistično podjetje
Bled z n. sol. o.

Grand hotel Toplice, hotel Jelovica, hotel Krim,
hotel Lovec, gostišče Mlino

Vsem delovnim ljudem in občanom čestitamo za praznik Bleda, dan vstaje in občinski praznik Radovljice ter se priporoča

KOMPAS

JUGOSLAVIJA 30 let vaš turistični kompas

TOZD Kompas hotel Bled

in

TOZD inozemski turizem
turistična poslovalnica Bled

priporočata svoje storitve in čestitata vsem delovnim ljudem ob krajevnem prazniku Bleda in k dnevu vstaje

